

Kabirde Cennet

Ömer Bey: “Bir kişi imanla kabre giriyor. Kabirde o kişiye gideceği yer gösteriliyor. Ama hesap gününde o kişi tekrar hesaba çekiliyor. Kişi amel defterinin sağ tarafından verileceğini biliyor ve sırattan geçeceğini de biliyor. Zaten kabirde bu kişi cennetten bir pencere gördüğü için bütün bu sınavlardan geçeceğini biliyor. Neden tekrar hesaba çekiliyor?”

1- Ölüm ötesi âleme topluca âhiret diyoruz. Âhiret, berzah hayatı ile başlayan, diriliş ve mahşerde olacak büyük duruşma ile devam eden ve nihâyet duruşma sonucuna göre ya mükâfât veya cezâ ile sonuçlanan sonsuz rahmet ve adâlet ülkesinin adıdır.

2- Kul, kendi âkıbetini dünyada ümitle, berzahta ise gerçeğe yakın şekilde görür. Gideceği yer konusunda kendisine bilgi verilebilir. Fakat gideceği yeri görmek veya bilmek ayrı; hak sahibine hakkının verilmesi için, kişinin hak ettiği yeri hak ederek bulması için, adâletin, merhametin, affın ve mağfiretin gerçek mânâda tecellîsi için duruşmalara katılmak ayrıdır.

3- Âhirette hiçbir şey bu dünyadaki gibi cereyan etmez. Dünya teklif yurdu, âhiret ücret yurdudur. Orada zaman farklıdır. Orası ezeliyet, ebediyet ve sonsuzluk ülkesidir. Sonsuzluk, Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifâdesine göre, maziyi, hâli ve istikbali iç içe ve birden tutar.¹ Orası kesret dâiresi değil, çokluklar ülkesi değil, vahdet dâiresidir.² Orada hakîkatlere bakışımız farklıdır. Burada îmân konusu olan âhiretle ilgili hemen her haber, orada müşahedemiz altında olacaktır. Kabir suâli, kabir azabı, mahşer, sırat, Cennet, Cehennem... vs. uhrevî hâdiseler buradaki gibi haberden ve îmân konusu olmaktan çıkacak, birer yaşanılan gerçek olarak bizi içine alacaktır. İmtihan yoktur artık. İmtihan dünyada kalmıştır. Her şey dünyada attığımız tohumların meyvesi ve fidanı olarak karşımıza çıkacaktır.

4- Hâkimin şefkati ve merhameti ayrı; mağfireti, affı ve bağışlaması ayrı; kahrı, gazabı, celâli ve gâlibiyeti ayrı; hikmeti, hükmü, kararı ve adâleti ayrıdır. Hâkim, suçluyu îdamla yargılar, sonra döner şefkatinden ve merhametinden kalemini kırar. Kânunlar gereği suçlusunun bazı davranışlarını affa konu yapar.

Binâenaleyh, Hâkim-i Ezelî olan Cenâb-ı Hakk'ın, ölümle yüksek huzuruna aldığı kuluna, kulluk vasfını kaybetmemiş kuluna, dünyada Kendi Zât-ı Ulûhiyetine sığınmayı ihmal etmemiş kuluna, her ne kadar günahkâr da olsa, her ne kadar hesabı görülecek işleri de olsa, Cennetinden ve rahmetinden bir esinti hissettirerek istirahatını temin etmesi şefkatinden ve merhametindedir. Hesap ve yargılama ayrı, şefkat ve merhamet ayrı tecellîlerdir. Zâten Peygamber Efendimizin (asm) ihbarıyla Cennet de, Cehennem de bize uzak yerlerde değildir; bize ayakkabımızın bağından daha yakındır.³

5- Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Müslüman, kabrinde Rabb’inden ve Peygamberinden sorulduğunda Allah’tan başka hiçbir ilah olmadığına ve Muhammed’in (asm) Allah’ın elçisi olduğuna şahâdet eder. Bu şahâdet, Allah’ın, ‘Allah îmân edenlere dünya hayatında da, âhîret hayatında da sabit sözlerinde dâimâ sebat ihsan eder’⁴ meâlindeki yüksek âyetinin gerçekleşmesidir.”⁵

Bu hadiste dünyada îmân üzere sebat eden bir kulun kabir suâli sırasında da îmân üzere bulunacağı müjdelenmiştir. Cenâb-ı Hak dilerse bu kuluna Cennetini gösterir.

6- Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) bildiriyor ki: “K ul kabre konulduğunda, dostları dönüp gittiği ve onların ayak sesleri henüz işitildiği sırada iki melek gelir. Onu oturturlar ve Hazret-i Muhammed’i (asm) kast ederek, “Bu zât hakkında ne düşünüyorsun?” diye sorarlar. O kişi mü’min ise şöyle der:

“O’nun Allah’ın kulu ve elçisi olduğuna şahitlik ederim.”

Bunun üzerine kendisine:

“Cehennemdeki yerine bak! Allah orayı Cennet ile değiştirdi” denir.

O kişi her iki yerini de görür. Kabri yetmiş arşın genişletilir. Kıyâmet Günü insanlar diriltilinceye kadar kabri hoş kokularla doldurulur.”⁶

Burada bir hesap görme ve yargılama yoktur. Burada vazifeli melekler kulun îmânda sebat üzere olduğunu tespit ediyorlar ve kendilerine verilen yetki çerçevesinde kulu îmândaki sebatı dolayısıyla Cennet ile müjdeliyorlar. Bu kul mahşer yargılamasından, yani Mahkeme-i Kübrâ’dan, yani büyük duruşmadan kurtulmuş değildir. Nitekim, “Cehennemdeki yerin”den maksat bu duruşmanın sonucu olsa gerektir. Fakat bu kulun affedilmeye ve bağışlanmaya liyâkâtî vardır. Cenâb-ı Allah’ın bu liyâkât üzerine kulunu bağışlaması umulmaktadır. Muhtemelen mahşerde o da olacaktır. Çünkü O, kulu ile kulunun zannı çerçevesinde muâmele yapıyor.⁷ Yani bağışlandığını düşünen ve bunu Allah’tan uman kulunu bağışlıyor. Bunu melekler biliyorlar.

7- Esas olan Allah'ın haksızlık yapmayacağını ve zulmetmeyeceğini bilmek ve buna îmân etmektir. Dünyada verilen haberlerle yetinmek, âhireti müşâhede etmeyi âhirete bırakmaktır. Dünyada gayba îmânı en yüksek kemâl saymak; gaybın ayrıntısını görmeyi âhirete bırakmaktır.

8- Nihâyet berzah âlemi de, mahşer ve sırat da âlem-i gaybtan olduğundan; berzahta gideceğin yerin gösterilmesi mahşerdeki büyük muhakeme ile çelişmez.

Dipnotlar:

1- Sözlür, s. 430.

2- Mektûbât, s. 223.

3- Riyâzu's-Sâlihîn, 444.

4- İbrâhîm Sûresi: 27.

5- Riyâzu's-Sâlihîn, 426.

6- Câmîü's-Sağîr, 1/558.

7- Buhârî, Tevhîd, 15; Tirmizî, Tevbe, 1; Bu hadisîn yorumu için bakınız: Sözlür, s. 39.